

Zivju miltu un zivju eļļas ražošana

Eiropas Parlamenta 2007. gada 10. jūlija rezolūcija par rūpniecisko zveju un zivju miltu un zivju eļļas ražošanu (2004/2262(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Komisijas 2001. gada aizliegumu izmantot zivju miltus atgremotāju barošanai, piesardzības pasākumu, kuru ieviesa ar Padomes 2000. gada 4. decembra Lēmumu 2000/766/EK par konkrētiem aizsardzības pasākumiem attiecībā uz transmisīvajām sūkļveida encefalopātijām (TSE) un dzīvnieku olbaltumvielu izbarošanu¹ un vēlāk nostiprināja Komisijas 2003. gada 10. jūlija Regulā (EK) Nr. 1234/2003², ar ko groza I, IV un XI pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 999/2001, kurā izklāstīti nosacījumi, saskaņā ar kuriem dalībvalstis var atļaut zivju miltu izbarošanu dzīvniekiem, kas nav atgremotāji (Regulas (EK) Nr. 999/2001 IV pielikums, kurā izdarīti grozījumi),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2004. gada Pētniecības Ģenerāldirektorāta darba dokumentu “Zivju miltu un zivju eļļas rūpniecība — tās loma kopējā zivsaimniecības politikā,”
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regulu (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai³, kurā grozījumi izdarīti jo īpaši ar 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1923/2006⁴ un Komisijas 2005. gada 5. augusta Regulu (EK) Nr. 1292/2005, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001 IV pielikumu attiecībā uz dzīvnieku barošanu⁵, ko Komisija pieņēma pēc apstiprinātas metodes izstrādāšanas (skat. Komisijas 2003. gada 23. decembra Direktīvu 2003/126/EK par dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļu noteikšanas analīzes metodi oficiālai lopbarības pārbaudei⁶), kas dod iespēju noteikt zīdītāju gaļas miltus un kaulu miltus dzīvnieku barībā pat tad, ja šajā barībā ir zivju milti, un tādējādi atzīstot, ka vairs nav pamata aizliegt zivju miltu izbarošanu atgremotājiem un ka šis aizliegums ir jāatceļ,
- ņemot vērā tā 2004. gada 28. oktobra rezolūciju par iepriekšminēto Komisijas Regulas projektu⁷, aicinot tādēļ atcelt regulas projektu un uzskatot, ka atgremotāju barošana ar zivju miltiem nesaskan ar Kopienas pienākumu aizsargāt tās pilsoņu veselību,
- ņemot vērā maksimālo pieļaujamo nevēlamo vielu līmeni dzīvnieku barībā, kas paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. maija Direktīvā 2002/32/EK par nevēlamām

¹ OV L 306, 7.12.2000., 32. lpp.

² OV L 173, 11.7.2003., 6. lpp.

³ OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 722/2007 (OV L 164, 26.6.2007., 7. lpp.).

⁴ OV L 404, 30.12.2006., 1. lpp.

⁵ OV L 205, 6.8.2005., 3. lpp.

⁶ OV L 339, 24.12.2003., 78. lpp.

⁷ OV C 174 E, 14.7.2005., 178. lpp.

vielām dzīvnieku barībā⁸, kuru grozīja 2003.gadā, iekļaujot tajā dioksīnus, ar Komisijas 2003. gada 17. jūnija Direktīvu 2003/57/EK⁹ un vēlreiz grozīja ar Komisijas 2003. gada 31. oktobra Direktīvu 2003/100/EK¹⁰,

- ņemot vērā Komisijas Paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par rūpnieciskās zvejas uzraudzības uzlabošanu ES (COM(2004)0167), kura mērķis ir izveidot caurskatāmu un efektīvu rūpnieciskās izkraušanas uzraudzību visā Kopienā,
 - ņemot vērā Parlamenta 2006. gada 17. maijā pirmajā lasījumā pieņemto nostāju par konkrētu pārnēsājamu sūkļveida encefalopātiju profilakses, kontroles un izskaušanas noteikumiem¹¹,
 - ņemot vērā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes 2005. gada 26. oktobra atbildes uz Eiropas Parlamenta iesniegtajiem jautājumiem,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A6-0155/2005),
- A. tā kā zivju miltu un zivju eļļas rūpniecības stabilitātei ir nepieciešams saskanīgā veidā apsvērt jautājumus, kuri dažkārt rodas ētikas, ilgtspējības, toksīnu, smago metālu un piesārņotāju jomā;
- B. tā kā nav zinātniski pierādīts, ka lietojot zivju produktus dzīvnieku barībā var pārnest govju sūkļveida encefalopātiju vai TSE; tā kā stingra reglamentējoša kontrole kopā ar nozares ievērojamo ieguldījumu ir nodrošinājusi pārtikas ķēdes aizsardzību pret piesārņojumu ar dioksīniem un dioksīniem līdzīgiem polihlorbifeniliem (*PCBs*);
- C. tā kā oficiālo metožu uzlabošanas rezultātā vairs nav riska sajaukt zīdītāju gaļas miltus un zīdītāju kaulu miltus ar zivju miltiem;
- D. tā kā zivju milti ir bagāti ar svarīgām aminoskābēm un zivju eļļa un zivju milti ir bagāti ar taukskābēm, kuriem ir veselību un labklājību veicinošas īpašības un kas dod labumu gan cilvēkiem, gan dzīvniekiem;
- E. tā kā, kaut gan pastāv atšķirīgi viedokļi par rūpnieciskās zvejas ietekmi un nedrīkst pārāk paļauties uz vienu informācijas avotu, 2004. gada ICES pētījums norādīja, ka rūpnieciskās zvejas ietekme uz jūras ekosistēmu ir samēra maza salīdzinot ar cilvēku patēriņam domātās zvejas ietekmi;
- F. tā kā tomēr vajadzētu turpināt pētīt rūpnieciskās zvejas ietekmi uz jūras ekosistēmu un vidi vispār;
- G. tā kā visas valstis un reģioni, kas nodrošina ES ar zivju miltiem, atbalsta un īsteno FAO Tehniskās pamatnostādnes atbildīgai zvejniecībai;

⁸ OV L 140, 30.5.2002., 10. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/77/EK (OV L 271, 30.9.2006., 53. lpp.).

⁹ OV L 151, 19.6.2003., 38. lpp.

¹⁰ OV L 285, 1.11.2003., 33. lpp.

¹¹ OV C 297 E, 7.12.2006., 219. lpp.

- H. tā kā 2004. gada Pētniecības Ģenerāldirektorāta darba dokumentā ir teikts, ka lielākā daļa no zvejojamām sugām, kuras dzīvo ES ūdeņos un par kurām ir pieejami dati, atrodas drošās bioloģiskās robežās;
- I. tā kā zivju miltu un zivju eļļas rūpniecībai ir pasaules nozīme un Eiropā šajā nozarē tiešā veidā ir nodarbināti apmēram 2222 cilvēki, un netiešā — 30 000, kā arī vairāk nekā 100 000 cilvēki ir nodarbināti Peru, lielākajā zivju miltu ražotājvalstī un eksportētājvalstī;
- J. tā kā zivju milti un zivju eļļa ir izšķirīgi svarīga pamatbarības izejviela saimniecībā audzētām zivīm ES jaunajā akvakultūras nozarē;
1. atzīst, ka Komisija pašreiz piemēro principu noteikt kopējo pieļaujamo nozveju (*TAC*) un kvotas balstoties uz noteiktiem zinātniskiem kritērijiem un uzskata izkrauto zivju lietošanu par ekonomikas, bet ne konservācijas jautājumu;
 2. atzinīgi vērtē iepriekšminēto Komisijas Paziņojumu par rūpnieciskās zvejas uzraudzības uzlabošanu ES;
 3. uzsver, ka ir svarīgi nepārtraukt izpēti par rūpnieciskās zvejniecības ietekmi un tās iespaidu uz citiem zvejniecības veidiem un vispārējo jūras vidi, lai nodrošinātu visu zvejas darbību ilgtspējīga līmeņa saglabāšanu un apbalvotu zvejniekus, kuri lieto videi visdraudzīgākās metodes;
 4. pieprasa, lai Komisija palielina zinātniskās izpētes apjomu par *putasu*, lai tuvā nākotnē gūtu labākus ieteikumus un uzlabotu pārvaldību;
 5. uzsver brāķētā loma problēmu jūras zivsaimniecībā, ņemot vērā aplēses, ka Eiropas zivsaimniecībā brāķētais loms varētu būt līdz 1 miljona tonnu gadā;
 6. aicina Komisiju veikt pētījumus un/vai izmēģinājuma projektus, lai izpētītu pašreizējo situāciju attiecībā uz brāķēto lomu un tā izmantošanas iespējas rūpnieciskajā zvejniecības nozarē, lai tas nekādos apstākļos neradītu resursu pārmērīgu izmantošanu;
 7. iesaka Komisijai ciešā sadarbībā ar Parlamenta Zivsaimniecības komiteju izpētīt brāķētā loma izlietošanu zivju miltu un zivju eļļas rūpniecībā, ņemot vērā ES akvakultūras sektora ātro attīstību;
 8. uzsver spēkā esošo kontroli ES, kuras mērķis ir ierobežot nevēlamu vielu un piesārņotāju klātbūtni dzīvnieku barībā, nodrošinot to, ka zivju miltu un zivju eļļas līmenis noteikti nepārsniedz šīs robežas, kā arī atzinīgi vērtē EUR 25 miljonu ieguldījumu, ko veica zivju miltu un zivju eļļas rūpniecība Dānijā un Apvienotajā Karalistē, un kura mērķis ir dioksīnu un dioksīniem līdzīgu polihlorbifenilu (*PCBs*) iznīcināšana un droša un veselīga produkta nodrošināšana; aicina Komisiju un dalībvalstis cieši uzraudzīt pašreizējās kontroles piemērošanu;
 9. atzinīgi piezīmē, ka nozare labprātīgi veica šo ieguldījumu, lai gan nebija pieņemts ES princips “maksā piesārņotājs”;
 10. uzsver, ka nozarei nepieciešams piemērot minimālā saprātīgi sasniedzamā līmeņa (*ALARA*) principu vienmēr, kad ir darīšana ar dioksīniem un dioksīniem līdzīgiem polihlorbifeniliem (*PCBs*);

11. aicina veikt zinātnisku analīzi, lai noteiktu pieļaujamos dioksīna robežlielumus zivju miltos, ko lieto cūku un mājputnu barošanai;
12. uzsver, ka nav zinātnisku pierādījumu, kas atbalstītu zivju milšu pilnīgu aizliegumu, pamatojoties uz to, ka kas tie var pārnest govju sūkļveida encelopātiju vai TSE;
13. atzīmē, ka Regula (EK) Nr. 1923/2006 aizliedz barot atgremotājus ar dzīvnieku olbaltumvielām, taču ļauj Komisijai izdarīt atkāpes attiecībā uz zivju milšu došanu jauniem atgremotājiem, ja šāda atkāpe ir balstīta uz zinātnisku pētījumu par jauniem atgremotājiem nepieciešamajām barības vielām un ja pirms tam ir veikts kontroles aspektu novērtējums,
14. atgādina iepriekš minēto tā 2006. gada 17. maija nostāju saistībā ar minētās regulas 7. pantā paredzēto izņēmumu, saskaņā ar kuru noteiktos apstākļos atļauts atgremotāju sugu jaunos dzīvniekus barot ar proteīniem, kas iegūti no zivīm;
15. aicina Komisiju un Padomi atcelt aizliegumu izbarot zivju miltus un zivju eļļu atgremotājiem;
16. uzdod Parlamenta priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.